

Kurowski Leon

Data urodzenia: 1907

prawnik, specjalista w zakresie prawa skarbowego, profesor i rektor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1949–1998.

Urodził się w Smoleńsku (Rosja) w rodzinie Stanisława, obrońcy sądowego, i Marii z Lipnickich. Kształcił się początkowo w domu – w Smoleńsku i majątku Sitno. W l. 1915–1921 uczył się w gimnazjum rosyjskim w Smoleńsku oraz w Soczi. Po przyjeździe do Polski w 1922 r. kontynuował naukę w Gimnazjum Państwowym im. T. Kościuszki w Słonimie. Po uzyskaniu w 1927 r. świadectwa dojrzałości rozpoczął studia na Wydziale Prawa i Nauk Społecznych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, które ukończył w 1932 r., uzyskując tytuł magistra prawa w zakresie prawa skarbowego. Po studiach został starszym asystentem w Katedrze Skarbowości i Prawa Skarbowego USB, pracował również jako referent w Okręgowej Izbie Kontroli w Wilnie. W l. 1934–1938 prowadził wykłady w Instytucie Nauk Handlowo-Gospodarczych. W 1937 r. uzyskał stopień doktora praw na podstawie rozprawy pt. „Podział wydatków budżetowych w zwyczajnym budżecie Polski”, napisanej pod kierunkiem prof. Mieczysława Gutkowskiego. W 1939 r. odbył zagraniczne studia specjalistyczne w Paryżu, Londynie i Genewie, gdzie gromadził materiały do pracy habilitacyjnej. Po wybuchu drugiej wojny światowej uczestniczył w kampanii wrześniowej. Aresztowany na Litwie, po zwolnieniu powrócił do Wilna. W l. 1940–1941 był dyrektorem Fabryki Papieru w Nowej Wilejce, a następnie (1941–1944) buchalterem w Fabryce Papieru w Grzegorzewie k. Wilna. Od lipca 1944 r. pełnił funkcję zastępcy prezesa Państwowego Trustu Papierniczego na Litwie. W sierpniu 1944 r. został członkiem Krajowej Rady Narodowej, a w lutym 1945 r. – dyrektorem Biura Prezydialnego KRN w Lublinie. Równocześnie prowadził wykłady na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W l. 1945–1951 pełnił funkcję podsekretarza stanu w Ministerstwie Skarbu. W 1945 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym organizowanego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie objął kierownictwo Katedry Skarbowości i Prawa Skarbowego (od 1949 r. Katedra Prawa Finansowego) na Wydziale Prawno-Ekonomicznym. Na UMK pracował do 1953 r. W l. 1951–1952 był rektorem tej uczelni. W 1961 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego nauk prawnych. W l. 1949–1977 był pracownikiem naukowym Uniwersytetu Warszawskiego. W l. 1952–1955 pełnił funkcję prorektora, a w kadencjach 1956–1959 i 1968–1972 dziekana Wydziału Prawa i Administracji. Równolegle pracował w Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie (1951–1962), gdzie kierował Katedrą Budżetu Państwa. Wykładał również w Akademii Nauk Politycznych i Instytucie Finansowym. Autor pierwszego podręcznika prawa finansowego (1955). Jako ekspert w dziedzinie finansów publicznych współpracował z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami. W l. 1959–1965 był ekspertem Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. modernizacji systemów gospodarczych Indonezji i Mali. Był działaczem społecznym i członkiem licznych towarzystw naukowych. Założyciel i wieloletni prezes Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej, w l. 1970–1980 pełnił funkcję wiceprezesa Polskiego Komitetu Współpracy z Alliance Française. Należał także do zagranicznych organizacji naukowych, m.in.: Société de Législation Comparée, Institut International de Finances Publiques (Paryż), Association Internationale du Droit des Assurances oraz Société Française de Droit Fiscal (Tuluza). Zmarł w Warszawie. Pochowany na Cmentarzu Komunalnym Północnym.

Literatura:

1. Czyżniewski M., Leon Kurowski 1951–1952, [w:] Biogramy rektorów UMK, Toruń 2016, s. 51–56.
2. *Pracownicy nauki i dydaktyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 1945–1994: materiały do biografii*, red. S. Kalembka, Toruń 1995, s. 393–394.

Anna Supruniuk